

Leven om het even

Wonderlijk, zo woorden en beelden wegen onthullen
naar onvermoede vergezichten.

ZACHT

Als twee viooltjes in het donker
fluisterend elkaar verstaan
is het diep paars en geel omvattend
een toon waarop heel breekbaar
het hartje schittert en luistert

Een eendags vlieg

Een eendagsvlieg.
Een leven lang.
Geen zorgen
over morgen.

STADS

Daglicht verstoep zich traag.
Schaduw veroveret het Plein.
Biertje voor mij jij witte wijn,
daarna de Boterwaag.

Kunstlicht dat donker verraadt.
Wij giebelen gearmd,
van wijn en bier verwarmd,
Lange Poten Spui Marktstraat.

Draaideur tol ons rond
Van harte snel verwent
B-ballen Aflighem Blond

Het rumoer opeens verstomt,
precies nu je luidkeels bekent
Hoe je ons hoogtepuntje vond.

WOORDBREUK

Je brak mijn woord
In ongelijke stukken
Ooit had ik het je geschonken
Zoals jij mij het jouwe

Allebei de woorden trouw
Het mijne nu in stukken
De schuld en schande
Ligt bij jou

Van mij mag je mislukken

Maar liever slaagde ik met jou
En lijmen we de stukken.

The background is an abstract, textured composition of various colors including reds, oranges, yellows, greens, and blues, resembling a marbled or painted surface. A large white circle is centered on the page, containing the text.

TIJD EN RUIMTE

Oneindigheden
daar zitten we dan,
middenin,
geen begin
noch einde.

Altijd
Halverwege,
precies
middenin.

TOEVAL

Het toeval bestaat,
zo is bewezen,
in deze paar regels,
hierop geschreven,
en ergens in de tijd,
door jou gelezen.

EN ROUTE

Ik wil 'ns proberen even niets te zien.

Ik wil 'ns proberen even niet te zijn.

Er even niet zijn.

Mijn onbewuste niet te belasten
met alle dingen die mijn geestesoog passeren,
Voorbij glijden met het landschap naast de trein.

Ik sluit mijn ogen en
zie, wat ik hoor;
een zwarte horizon
met zwartwitte velden
vogelvluchtperspectiefstrepen
waaiëren tussen mij en de verte.